

Autor scenariusza – Aneta Moleda

Ram Navami – indyjskie święto miłości, przyjaźni i braterstwa

---

Podtytuł: Święto ku czci awatary Wisznu we współczesnych Indiach

Scenariusz dla uczniów klas 3

Cele:

- zapoznanie dzieci z treścią „Ramajany”;
- opis obchodów Ram Navami (uroczystości urodzin Ramy) we współczesnych Indiach.

Potrzebne środki i materiały:

tekst mitu o Ramie (załącznik nr 1); rysunki (załączniki nr 2-5); opisy bohaterów „Ramajany” (materiał dla nauczyciela); karteczki z tematami scenek do przedstawienia (ilość uzależniona od ilości dzieci w grupie); mapa świata; kartony; kredki; flamastry; kartoniki wielkości pocztówki; torba; konfetti; płyta z muzyką indyjską.

Realizacja

1. Dzieci siadają na kocach blisko nauczyciela. Ten pokazuje im rysunek przedstawiający dwoje dzieci, Parvati i Manik, rodzeństwo, które przygotowuje się wraz z rodziną do obchodów Ram Navami, święta poświęconego Ramie. Nauczyciel pyta dzieci, czy wiedzą, gdzie są Indie, po czym na dużej mapie świata pokazuje im, gdzie leży Polska a gdzie Indie. Wspólnie zastanawiają się, jak można tam dotrzeć, czy to daleko, ile razy Polska zmieści się w Indiach. Nauczyciel opowiada o tym, jak mali bohaterowie wstają rano w dniu urodzin Ramy. Świętują narodziny boga, który urodził się 7 tysięcy lat temu. Uczniowie wraz z nauczycielem zastanawiają się, co to znaczy 7 tysięcy – odniesienia do osoby Jezusa, ile żyć naszych uczniów mieści się w tej liczbie (np. 700 żyć Tomka czy Kasi). Mówi też o kalendarzu innym niż nasz, który w Indiach rozpoczyna się na przełomie naszego marca i kwietnia.
2. Nauczyciel czyta mīt o Ramie (załącznik nr 1).

3. Na mapie nauczyciel pokazuje uczniom miasto, gdzie urodził się Rama. Wspólnie zastanawiają się, czy jest na świecie równie stare miasto – ile lat mają Warszawa, Londyn, Rzym, jaki wiek liczą sobie miasta w Egipcie? Później uczniowie pokazują sobie wspólnie, jak długą drogę Rama musiał przejść na Sri Lankę, aby odzyskać żonę.
Nauczyciel opowiada o mieście narodzin bohatera. To w tym mieście właśnie budzą się rano nasi bohaterowie. O świcie z całą rodziną idą do świątyni, by się pomodlić. Potem sprzątają dom i dekorują go kwiatami. Na podium stawiają figurki Ramy, Sity, Hanumana i Lakszmany. Później zaś udają się do świątyni, by wysłuchać fragmentu „Ramajany”.
4. Na podstawie przeczytanego mitu zebrane w grupach dzieci rysują na dużych kartkach bohaterów usłyszonej opowieści. Dostają na kartkach fragmenty „Ramajany” i muszą z nich wyodrębnić opis. Potem prezentują swoje plakaty i wspólnie z nauczycielem zastanawiają się, dlaczego bohaterowie tak wyglądają, dlaczego noszą takie stroje itd.
5. **Rozmowa o „Ramajanie”**
Nauczyciel, zadając pytania, naprowadza dzieci na odpowiedzi. Razem muszą dojść do tego, że Rama pokonuje zło dzięki temu, że są z nim członkowie rodziny i przyjaciele, na których zawsze może polegać. Zastanawiają się, co jest złem (np. choroba), jakie zło mogą pokonać, gdy mają wsparcie bliskich im ludzi.
6. Wracamy do obchodów Ram Navami: zastanawiamy się wspólnie, jak można uczcić urodziny Ramy. Nauczyciel naprowadza uczniów na myśl o poście i wspólnej modlitwie, zadaje pytania o różne religie jakie dzieci znają.
7. W rozmowie pojawia się motyw robienia kartek pocztowych z okazji tego święta. Uczniowie losują swoje imiona i tworzą „kartki przyjaźni” dla kolegów i koleżanek z klasy. Warto postarać się, aby każdemu było miło. W trakcie oglądania rysunków (załączniki nr 2-5) nauczyciel opowiada, jak wyglądają obchody Ram Navami, jak wygląda pudża, zabranie figurek na procesję oraz w jaki sposób dzieci, przebrane za bohaterów, jadą w procesji rydwanem. Następnie rozpoczyna się rozmowa o tym, dlaczego na grobach kładzie się kwiaty, czemu w Indiach dekoruje się kwiatami domy i figurki, dlaczego pudżę prowadzi najstarszy członek rodziny (informacje w materiałach dla nauczyciela). Nauczyciel wspomina też, że na koniec dnia, po procesji, ludzie bawią się, tańczą i obrzucają woreczkami z zabarwioną wodą.

8. Na koniec zajęć dzieci losują w małych grupach karteczki z króciutkimi scenkami z „Ramajany” i inscenizują je. Przesławiają je kolejno, tak że tworzą chronologiczną całość. Gdy kończą, nauczyciel włącza indyjską muzykę (może być współczesna) i obsypuje je konfetti.

9. Wspólna zabawa, rozdanie “pocztówek przyjaźni”.